

Rózsa Péter a virágoskúti biogazda Magyar Örökség díjra jelölése

Méltatás

A történelem folyamán sokszor bebizonyosodott, hogy egy nép pusztulása nem akkor kezdődik amikor „karddal” legyőzik, hanem akkor, amikor kezd feladni saját kultúráját.

Kultúr-örökségét senkitől nem lehet erőszakkal elvenni. Anyanyelvünk, imáink, mesénk, mondáink dalaink szokásaink az anyatejjel kapjuk (ha jó az a tej...) és elkísér a sírig.

Amikor kultúráról beszélünk - hangsúlyozom, hogy nem feltétlenül a művészetről beszélek - ami kétségtelen, hogy annak koronája, de ha a kultúra elvesz minden elpusztul.

Az egész talán hasonlatos a virágba borult fához, amit tavasszal megcsodálunk. Csak a virágokat látjuk, pedig ahhoz, hogy mindez létre jöhetett szükség volt a gyökérre, ami tápanyagot adott a virágnak és szükség volt a törzsre, ami ezt a virághoz szállítja. Ha mindez együtt van, ha mindez harmóniában van, akkor virul a fa, akkor hoz gyümölcsöt. Így van ez velünk is.

Napjainkra a gyökerek, kultúránk gyökerei sok helyütt a Kárpát-medencében végóráit élik.

A baj talán akkor kezdődött, amikor a tudást felváltotta a mindentudás és a hit helyébe lépett az értelem.

Egy új világrend, a globalizmus sorra bontja le az évszázadok óta működő nagy rendszereket, melynek már rég áldozatul esett az oktatás és minden egyéb, ami a kultúra megőrzésére hivatott. Szigetek ugyan még vannak, de a bürokrácia hullámai sokszor már a védőgátokon is átsapnak.

Hazánkra, a Kárpát-medence magyarságára tekintve sem sokkal jobb a helyzet.

Hivatalok jöttek létre, melyeknek az a feladata, hogy uniós és egyéb jogszabályokra hivatkozva pusztítsák örökségünket, kultúránkat. Az uborka görbületének meghatározása ehhez képest megmosolyogtató szabályozás.

Néprajzi tájak tűnnek el és talán marad egy skanzen, ahol évente néhányszor disznóvágás, apropóján jóltartják a sznobokat.

Régi időkben a közösségek megteremtették, megszervezték saját ünnepeiket.

Ma pályázni lehet a celebek falunapi hakniajira!

Így válunk kultúra teremtőkből kultúra fogyasztókká.

„És annyi balszerencse közt oly sok vizzály után...” még vannak szerte a Kárpát-medencében, akik dacolva minden nehézséggel őrzik örökségünket, hagyományainkat.

Ilyen Őrző a Hortobágyon Rózsa Péter. Az Ember aki úgy él, ahogy beszél és szavának súlya van.

Rózsa Péter 19 évesen 1981. decemberében magángazdaságot alapított. 1993-ban a Zöldségtermelők Országos Szövetségének elnökségi tagja és 8 évig elnöke is.

Nevéhez köthető a kistermelői törvény kijárása, részt vesz az OMMI munkájában és a fajtaminősítő tanácsban.

2001. óta 100%-ban családi Kft.-vé válik a virágoskúti életbástya, és folyamatosan lemond valamennyi szakmai érdekvédelmi tisztségéről.

Életét teljes mértékben a magángazdaság irányítása felé fordítja. Szakmai körökben sokszor értetlenül állnak, az ősi tudást előtérbe helyező gondolkodásának hallatán. Hitvallása: Bio egyet jelent a lassú és mértéktartó növekedéssel.

A gazdaság egy része nem csak Virágoskúton, hanem Vókonya pusztán található. A több mint ezer őshonos állat láthatóan jól érzi magát! Az elárasztott területen lévő tórendszerbe őshonos halakat telepítettek. Terjesztője és őrzője a Tündéerkert rendszernek, gyümölcsészetnek.

Az így kialakult biológiai sokszínűség egy kicsit visszaad abból a természetes környezetből, amellyel elődeink sok száz, ezer évvel ezelőtt találkozhattak a Hortobágyon nap mint nap.

Rózsa Péter életét és teljes lényét talán legfőképpen az az élettér tükrözi, amely a gazdálkodás mellé a kultúra és a művészetek ápolását a napi tevékenységek körébe emeli. Ruházata mindig Viselet, amely kötelez!

Szinte megszámlálhatatlan azon találkozások és előadások száma, amelyet Péter az egész Kárpát-medence szerte folytat. Egy nagyobb vagyonnal vetekszik azon természetes élelmiszerek értéke, amelyet ezekre a találkozókra visz magával és legfőképpen a Kárpát haza határon túli magyarjainak adományoz.

2016 óta legfőbb szervezője az úgynevezett SZER találkozónak, amely egy olyan baráti összejövetel, ahol a Kárpát-medence minden égtája felől érkezők osztják meg gondolataikat a magyarság megmaradása érdekében.

Makovecz Imre által tervezett biocsárda és oktatási központ, valamint Makoldi Sándor vókonyai fényképező megfogható értékmegőrző, Nemzetőrző helyszínek. A bennük és körülöttük működő szellemiség energiaforrása ősi értékeink megőrzésének.

Aki csak egyszer is találkozott Rózsa Péter ellentmondást nem tűrő szuggesztív egyéniségével, az bizony magáénak érzi gazduram azon gondolatát, „ha az ember tisztességgel éli életét, más dimenzióba kerül”. Felelősségünk, hogy fiai, unokái, barátai és sok ezer tisztelője tovább vigye a teremtő ember által elkezdett és soha be nem fejezhető életigenlést.

„Jönnek majd egykoron igaz magyarok kutatni régi dolgok után, de akkor még annyit sem találnak, mint most... Lehet, hogy semmit nem találnak. Pedig akkoron korhadt fejfák között régi templomok elszórt köveit sírva gyűjtenék össze.” Koós Károly 1914-ben írt prófécijája napjainkban is aktuális, hiszen naponta tapasztaljuk, hogy ezerszer többen vannak, akik Kultúránk alapjait szétszórják, mint azok, akik összegyűjtik.

...de amíg lesznek Őrzők, mint Rózsa Péter addig bízhatunk, hogy ez az örökség megmarad és mi is megmaradunk.